

Nr. 58.
22.
nóvbr.

Lög

um

stofnun brunabótafjelds Íslands.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Verksvið fjeldagsins.

1. gr.

Landsstjórnin gengst fyrir því, að á stofn sje sett brunabótafjeldag með gagnkvæmri ábyrgð. Fjeldagið nefnist brunabótafjeldag Íslands. Það tekur að sjer brunabótatrygging á húseignum á Íslandi utan Reykjavíkur, sem eigi eru tryggingarskyldar í brunabótasjóði, stofnuðum eptir lögum nr. 26, 20. oktbr. 1905; ennfremur tryggir fjeldagið lausafje á Íslandi gegn eldsvoða.

Stjórnarráðið semur reglugjörð fyrir fjeldagið, ákveður flokkunarreglur, iðgjöld og tryggingarskilyrði, og setur yfir höfuð allar nánari reglur um starfrækslu fjeldagsins, þó svo, að gætt sje ákvæða þeirra, er hjer fara á eptir.

2. gr.

Fjeldagið er gagnkvæmilegt brunabótafjeldag með ábyrgð landssjóðs fyrir allt að 600,000 kr., og tekur að sjer:

- A. Trygging á $\frac{5}{6}$ hlutum verðs með hluttöku sveitarfjeldaga í eldsvoðaábyrgðinni:
- 1) á húseignum í kaupstöðum utan Reykjavíkur og í kaupsúnum með 300 íbúum eða fleirum.
 - 2) á lausafje í kaupstöðum þeim og kaupsúnum, er getið er í tölulið 1, og í Reykjavík.
- B. Trygging á $\frac{2}{3}$ tjóns af eldsvoða á lausafje og á húseignum þeim utan Reykjavíkur, sem ekki verða tryggðar eptir stafflið A með hluttekning sveitarfjeldags, og eigi eru heldur tryggingarskyldar í brunabótasjóði, er hreppur hefur stofnað.

3. gr.

Í kaupstöðum þeim og kaupsúnum, sem um er rætt í 2. gr. A., skulu allar húseignir, hvort sem þær eru eign einstakra manna, fjeldaga eða hins opinbera, að undanskildum húseignum landssjóðs, vátryggðar fyrir eldsvoða í brunabótafjeldagi landsins.

4. gr.

Á þeim stöðum, er vátryggingarskylda á húseignum gildir samkvæmt 3. gr., hvort sem eru kaupstaðir eða kaupsún, eiga menn rjett á að fá tryggt í brunabótafje Nr. 58. Lög 22. nóvember um stofnun brunabótafjelds Íslands.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

LOV

Nr. 58.
22.
Novbr.

om

Oprettelse af Islands Brandforsikringselskab.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Brandforsikringselskabets Virksomhedsomraade.

§ 1.

Ved Regeringens Foranstaltning oprettes under Navnet Islands Brandforsikringselskab et gensidigt Selskab, der overtager Brandforsikring af de Bygninger i Island udenfor Reykjavik, som ikke ere forsikringspligtige i en efter Lov Nr. 26 20. Oktober 1905 oprettet Brandkasse, samt Brandforsikring af Løsøre i Island.

Ministeriet udarbejder et Regulativ for Selskabet, fastsætter dets Klassifikations-Tarif, Præmier og Policebetingelser og træffer i det hele nærmere Bestemmelser om Selskabets Virksomhed, dog med Iagttagelse af de i det følgende foreskrevne Bestemmelser.

§ 2.

Selskabet virker som gensidigt Brandforsikringselskab med Garanti af Landskassen for indtil 600,000 Kr. og omfatter:

A. Forsikring for $\frac{5}{6}$ af Værdien, men med Kommunernes Deltagelse i Ansvaret af Brandskade

- 1) paa Bygninger i Købstæderne udenfor Reykjavik og i Handelssteder med mindst 300 Indbyggere,
- 2) paa Løsøre i de under 1 nævnte Købstæder og Handelssteder og i Reykjavik,

B. Forsikring af $\frac{2}{3}$ af Brandskade paa Løsøre og paa Bygninger udenfor Reykjavik, der ikke kan forsikres efter A med Kommunens Deltagelse og heller ikke er forsikringspligtige i en af en Kommune oprettet Brandkasse.

§ 3.

I de i § 2 A. omhandlede Købstæder og Handelssteder skulle alle Bygninger, hvad enten de tilhøre private, Selskaber eller det offentlige, — med Undtagelse af de Landskassen tilhørende Bygninger, — være brandforsikrede i Islands Brandforsikringselskab.

§ 4.

Paa de Steder, være sig Købstæder eller Handelssteder, hvor der i Henhold til § 3 er Brandforsikringspligt for Bygninger, er enhver berettiget til i Brandforsikrings-Nr. 58. Lov af 22. November om Oprettelse af Islands Brandforsikringselskab.

Nr. 58. laginu allskonar lausafje, þar með taldar verzlunarvörur, og sömuleiðis skip og báta á
22. landi eða í skipakví.
nóvbr.

5. gr.

Eigendur húsa þeirra og lausafjár, sem fjelagið tryggir að $\frac{5}{6}$ hlutum samkvæmt 2. gr. A., skulu sjálfir bera ábyrgð á þeim $\frac{1}{6}$, sem fjelagið tekur ekki í ábyrgð, og er bannað að vátryggja þann hluta fyrir eldsvoða í nokkurri stofnun innan lands eða utan.

6. gr.

Fjelaginu er skylt að endurbyggja hjá öðrum brunabótafjelögum það sem einstakar vátryggingar, er fjelagið tekur að sjer, eru hærri en hjer segir:

- A. með hluttöku sveitarfjeldags í ábyrgðinni, trygging á húsi eða húsapyrpingu í sameiginlegri brunahættu 10,000 kr. og lausafjártrygging 6,000 kr.
- B. án hluttöku sveitarfjeldags í ábyrgðinni, trygging á húseign 7,500 kr. og lausafjártrygging 4,500 kr.

Trygging með hluttöku sveitarfjeldags í áhættunni.

7. gr.

Öll þau hús og allt lausafje, sem fjelagið tryggir, hvort er í Reykjavík eða í kaupstöðum þeim og verzlunarstöðum, er um ræðir í 2. gr. A., skal hlutaðeigandi sveitarfjeldag ábyrgjast að $\frac{1}{5}$ hluta ábyrgðarinnar ($\frac{1}{6}$ hluta verðs), þó skal það engan þátt taka í þeim hluta ábyrgðarinnar, sem endurtryggður er, og þannig aldrei í meira en 10,000 kr. af hverri hústrygging og 6,000 kr. af hverri lausafjártrygging.

Hverju sveitarfjeldagi skal færður til tekna hluti af iðgjaldinu að rjettri tiltölu við áhættu þess. Þenna hluta iðgjaldanna, ásamt vöxtum, skal fjelagið geyma og fara með sem iðgjaldasjóð, er sveitarfjeldagið á, og ekki má af taka, nema til greiðslu þess, er á sveitarfjeldagið kann að koma af brunabótum.

8. gr.

Ef brennur, greiðir fjelagið allar brunabæturnar. Það sem sveitarfjeldagið á að greiða, skal, svo sem til vinnst, taka af inneign þess í iðgjaldasjóði, en hrökkvi inneignin ekki til, skal greiða það, er á vantar, af sveitarsjóði innan missiris.

9. gr.

Nú hafa brunabætur verið greiddar af sveitarsjóði samkvæmt 8. gr., og skal þá sveitarstjórn jafna þeim niður á sveitarbúa á allt að 15 árum, nema upphæðin sje svo lítil, að hana megi að áliti sveitarstjórnar greiða sem önnur gjöld sveitarsjóðs án endurgjalds.

Niðurjöfnuninni skal haga svo, að brunabótum fyrir hús sje jafnað niður á allar húseignir í kaupstaðnum eða verzlunarstaðnum að undanskildum húseignum landssjóðs, eptir verði bygginga, en brunabótum fyrir lausafje skal jafnað niður á alla þá, sem gjaldskyldir eru til sveitar, sem aukaútsvari eptir efnun og ástæðum.

Um öll atriði, er snerta niðurjöfnunina, getur hver gjaldandi leitað úrskurðar sýslunefndar eða bæjarstjórnar, og er sá úrskurður fullnaðarúrslit.

Nr. 58. Lög 22. nóvember um stofnun brunabótafjeldags Íslands.

ringsselskabet at faa tegnet Forsikring paa al Slags Løsøre, derunder Handelsvarer, Nr. 58. saa vel som paa Skibe og Baade, paa Land eller i Dok.

22
Novbr.

§ 5.

Ejerne af de Bygninger og Løsøre, som Brandforsikringsselskabet i Henhold til § 2 A. forsikrer for $\frac{5}{6}$ af Værdien, bærer selv Risikoen med Hensyn til den af Selskabet ikke overtagne $\frac{1}{6}$, og denne Del maa ikke forsikres noget andet Sted, hverken i Indlandet eller Udlandet.

§ 6.

Selskabet er pligtig til Genforsikring af de Beløb, hvormed de enkelte Forsikringer overskrider følgende Grænser:

A. med Kommunens Deltagelse i Ansvarret Forsikring af en Bygning eller et fælles Brandfare underkastet Bygningskompleks 10,000 Kr. og Løsøreforsikring 6,000 Kr.

B. uden Kommunens Deltagelse i Ansvarret 7,500 Kr. for en Bygning og 4,500 Kr. for en Løsøreforsikring.

Forsikring med Kommunens Deltagelse i Risikoen.

§ 7.

I alle Forsikringer af Bygninger saavel som af Løsøre, der tegnes i Selskabet i Reykjavik og i de i § 2 under A nævnte Købstæder og Handelssteder, skal vedkommende Kommune være Parthaver for $\frac{1}{5}$ af Forsikringen ($\frac{1}{6}$ af Værdien), dog ikke af den Del af Forsikringen som er genforsikret og saaledes i intet Tilfælde af mere end 10,000 Kr. af hver Bygningsforsikring og 6,000 Kr. af hver Løsøreforsikring.

Der godskrives hver enkelt af Kommunerne Andel i Præmien svarende til dens Andel i Risikoen. Denne Præmieandel med paaløbende Renter bliver af Selskabet at oplægge og forvalte som en Kommunen tilhørende Præmiefond, der kun maa angribes til Dækning af selve den paagældende Kommunes Forpligtelser til Betaling af Brandskade.

§ 8.

I Tilfælde af Brandskade udreder Selskabet forskudsvis hele Erstatningsbeløbet; Kommunens Andel i Erstatningen dækkes saa vidt ske kan af dens Andel i Præmiefonden; det overskydende Beløb skal inden et halvt Aars Forløb erstattes Selskabet af Kommunekassen.

§ 9.

Hvad en Kommune i Henhold til § 8 har maattet tilsvare, skal efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse paalignes Beboerne i Løbet af højst 15 Aar, medmindre Beløbet er saa ringe, at det efter Kommunalbestyrelsens Skøn kan afholdes som en anden Kommunens Kasse paahvilende Udbetaling uden Refusion.

Paaligningen skal ske efter det Princip, at Tab ved Brandskader paa Bygninger paalignes alle Husejendomme i Købstaden eller Handelsstedet, med Undtagelse af Landskassen tilhørende Bygninger, efter deres Bygningsværdi, mens Tab ved Brandskade paa Løsøre paalignes de til Kommunen skattepligtige som Ekstrabidrag efter Formue og Lejlighed.

Alle Paaligningen vedrørende Spørgsmaal kan af enhver bidragspligtig indankes for Sysselstanderskabet eller Byraadet, hvis Afgørelse er endelig.

Nr. 58. Lov af 22. November om Oprettelse af Islands Brandforsikringsselskab.

Nr. 58. Stjórnarráðið getur veitt samþykki sitt til þess, að brunabætur, er sveitarsjóður
 22. verður að greiða, endurgreiðist honum að öllu eða nokkru leyti af því fje. er annars
 nóvbr. ætti að greiða í iðgjaldasjóð sveitarfjelagsins.

Trygging án hluttöku sveitarfjelags í áhættunni.

10. gr.

Fjlagið getur tekið í brunabótaábyrgð hús og lausafje annarsstaðar en í kaupstöðum þeim og verzlunarstöðum, sem eptir framanskráðum reglum taka þátt í áhættunni. Slíka ábyrgð tekur fjlagið þó ekki að sjer, nema með því einu skilyrði, að einungis $\frac{2}{3}$ af skaðanum endurgjaldist, og að sá $\frac{1}{3}$ hluti, sem ekki verður endurgoldinn, ekki sje tryggður annarsstaðar.

11. gr.

Fjlagið má ekki, nema samþykki stjórnarráðsins komi til, taka í ábyrgð byggingar, er mundu vera tryggingarskyldar í brunabótasjóði eptir lögum 20. oktbr. 1905, ef stofnaður væri.

Almenn ákvæði.

12. gr.

Vátryggjendur í fjlaginu ábyrgjast, hver gagnvart öðrum, að fjlagið standi í skilum. Þó nær skuldbinding þessi að eins til eignar þeirrar, er vátryggð er í fjlaginu. Ábyrgðin skal ákveðin í hlutfalli við þann hluta eignarinnar, sem vátryggður er.

Skaðabóta má að eins krefjast af vátryggjendum í fjlaginu á þann hátt, að heimt sjeu inn aukaiðgjöld, er eigi sjeu hærrí neitt ár, en helmingur hins árlega iðgjalds, er tiltekið er í brunabótaskírteininu.

13. gr.

Landssjóður ábyrgist með allt að 600,000 kr., að fjlagið uppfylli skyldur sínar. Geti fjlagið eigi af eigin ramleik borgað skaðabætur, er skylt er að greiða, leggur landsjóður til það, sem á vantar, þó aldrei meira, en áðurnefnda upphæð.

Ef fjlagið hefur orðið að leita aðstoðar landssjóðs til þess að greiða skaðabætur, skal styrkursá, er það hefur þegið af landssjóði, að viðbættum 4 $\frac{0}{10}$ í árlega vöxtu, endurgreiðast smátt og smátt, eptir því sem efni fjelagsins leyfa. Nú nemur fje það, er lagt hefur verið fram af landssjóði, að meðtöldum vöxtum, meiru en 50,000 kr., og skal þá fjlagið gjöra trygkjendum að greiða aukaiðgjöld, þannig, að það, sem fram yfir er 50,000 kr., endurgjaldist landssjóði á 10 árum í seinasta lagi, ef hægt er, en ávallt skal gæta ákvæða 12. gr. um stærð aukaiðgjaldsins.

Af ábyrgðarupphæð landssjóðs má þegar afhenda fjlaginu allt að 20,000 kr. sem starfsfje, en greiða skal af því 4 $\frac{0}{10}$ árlega. Endurborga skal þetta fje af gróða fjelagsins, þá er varasjóður nemur 20,000 kr.

Ministeriet kan give Samtykke til, at det af Kommunen udlagte Beløb helt Nr. 58. eller delvis refunderes af de Beløb, som ellers vilde være at henlægge af Kommunen ^{22.} til Præmiefonden. _{Novbr.}

Forsikring uden Kommunens Deltagelse i Risikoen.

§ 10.

Selskabet kan overtage Brandforsikring af Bygninger og Løsøre udenfor de Købstæder og Handelssteder, som efter foranstaaende Bestemmelser deltage i Risikoen. Saadanne Forsikringer kunne dog alene overtages paa de Vilkaar, at kun $\frac{2}{3}$ af Brandskade erstattes og saaledes, at den $\frac{1}{3}$, som ikke erstattes, ikke maa være forsikret andetsteds.

§ 11.

Selskabet kan kun med Ministeriets Samtykke paatage sig Forsikring af Bygninger, som vilde være forsikringspligtige i en Brandkasse efter Lov 20. Oktober 1905, naar en saadan oprettedes.

Almindelige Bestemmelser.

§ 12.

Selskabets Interessenter ere gensidigt ansvarlige for de Selskabet paahvilende Forpligtelser — enhver dog kun med de af ham til Forsikring indtegnede Ejendele og saaledes, at Ansvarer bestemmes i Forhold til den Del af de indtegnede Genstandes Værdi, der er forsikret.

Ansvarer kan kun gøres gældende hos Interessenterne ved Opkrævning af Ekstrapræmier, hvis Størrelse ikke i noget enkelt Aar maa overstige Halvdelen af den ved Forsikringspolicen betingede aarlige Præmie.

§ 13.

Landskassen indestaar med et Beløb af indtil 600,000 Kr. for, at Selskabet opfylder sine Forpligtelser. Kan Selskabet ikke af egne Midler betale en pligtig Skadeserstatning, tilskydes det manglende af Landskassen, dog aldrig mere end for nævnte Beløb.

Hvis Selskabet til Udbetaling af Erstatninger har maattet gøre Brug af Landskassens Garanti, skal det modtagne med Tillæg af 4 pCt. aarlig Rente tilbagebetales, efterhaanden som Selskabets Status tillader det. Naar det saaledes modtagne Beløb med paaløbne Renter overstiger 50,000 Kr., skal Selskabet paalægge de forsikrede Ekstrapræmier, saaledes at det overskydende Beløb med Iagttagelse af den i § 12 fastsatte Grænse for Ekstrapræmiernes Størrelse saa vidt muligt kan være Landskassen tilbagebetalt senest i Løbet af 10 Aar.

Af Landskassens Garantium kan straks udbetales Selskabet indtil 20,000 Kr. til Driftskapital, hvoraf svares aarlig 4 pCt. Rente; Tilbagebetaling af dette Beløb finder Sted af Selskabets Overskud, efter at der er henlagt 20,000 Kr. til en Reservefond.

Nr. 58. Lov af 22. November om Oprettelse af Islands Brandforsikringselskab.

Nr. 58.

22.
nóvbr.

14. gr.

Áð því er snertir lausafje, svo og húseignir aðrar en þær, sem váttryggingarskyldar eru samkvæmt, 3. gr., má ganga úr fjelaginu við áramót að undan genginni upp-sögn með 3 mánaða fresti, og gegn því, að váttryggjandi greiði iðgjald sitt til þess tíma, er hann fer úr fjelaginu, og sinn hluta af skaðabótum þeim, er á hafa fallið áður, ef þær nema meiru en sjóður brunabótafjelagsins.

Áður en nokkurt hús sje tekið úr trygging fjelagsins, verður sá, er trygginguna hefur fengið, að fá samþykki til þess frá öllum þeim, sem samkvæmt þinglesnu veð-brjefi, aðför eða kaupsamningi, eiga á einhvern hátt tilkall til hússins.

Enga byggingu má fella úr tryggingu fyrir þá sök, að iðgjald sje^{er} eigi greitt.

15. gr.

Fjlagið tekur eigi ábyrgð á tjóni, sem orsakast af jarðskjálpta eða ófriði, nje heldur á tjóni, sem af því leiðir, að váttryggjandi, kona hans eða nánustu erfingjar eru valdir að brunanum af ásettu ráði eða fyrir stórkostlegt hirðuleysi.

Fjlagið á auk þess rjett á að draga allt að fjórðung af brunabótunum, er vátryggjandi hefur út af eldsvoðanum verið dæmdur í sekt fyrir brot gegn brunamála-lögunum, eða hann hefur gengizt undir það sjálfviljugur að greiða slíka sekt.

16. gr.

Tjón, sem eigi nemur meiru en 30 kr., verður eigi bætt, og sje það meira, skal draga þá upphæð frá brunabótunum. Ef sjerstaklega stendur á, má fjelagsstjórnin þó gjöra undantekning frá þessum ákvæðum.

Ákvæði greinar þessarar gilda ekki um tjón, er stafar af ráðstöfunum til þess að hindra útbreiðslu eldsvoða, sem þegar er upp kominn.

17. gr.

Skaðabætur má eigi greiða af hendi fyr en haldin hefur verið rjettarrannsókn út af brunanum; þó má fjelagsstjórnin gjöra undantekning frá þessu, er tjónið eigi nemur meiru en 500 kr.

18. gr.

Bætur fyrir tjón á húsum má að eins greiða til þess að byggja upp á sama stað eða gjöra við hús það, er brunnið hefur, sbr. þó 19. gr.

Við húsábyrgðir er fjelaginu skylt að tryggja það, áður en brunabæturnar eru greiddar, að þeim sje varið rjettilega.

Fjelagsstjórnin, ásamt sveitarstjórn, ef sveit er hluttaki, má veita undanþágu frá fyrsta lið þessarar greinar, þó svo að 15—20 % af brunabótaupphæðinni sje þá dregið frá, nema almannahagur heimti, að vikið sje frá þessum ákvæðum.

19. gr.

Þegar eignir þær, er tryggðar eru hjá fjelaginu, eru veðsettar, nær veðrjetturinn einnig til brunabótafjárins. Glati veðsetjandi rjetti sínum til brunabótanna, á veðhafi engu að síður heimting á greiðslu þeirra, svo sem með þarf til þess að borga kröfuskuld hans með eins árs vöxtum, ef annað veð eða aðrar eignir veðsetjanda hafa eigi hrokkið til.

Nr. 58. Lög 22. nóvember um stofnun brunabótafjelags Íslands.

§ 14.

Nr. 58.
22.
Novbr.

Udtrædelse af Selskabet, for saa vidt angaar Løsøre samt Bygninger, der ikke ere forsikringspligtige i Henhold til § 3, kan finde Sted ved hvert Aars Udløb efter 3 Maaneders forudgaaet Opsigelse og imod, at den forsikrede betaler den indtil Udtrædelsen paaløbne Præmie og sin Andel i de indtil Udtrædelsen indløbne Skadeserstatninger, saafremt disses Beløb skulde overstige Brandforsikringens Fond.

Forinden nogen Bygning udslettes af Brandforsikringen, maa den forsikrede tilvejebringe Samtykke dertil fra alle, der ved tinglæste Pantebreve, Udlægsforretninger eller Købekontrakter ere interesserede i Bygningen.

Ingen Bygning maa udslettes af Brandforsikringen, fordi Præmien ikke er betalt.

§ 15.

Selskabet forsikrer ikke mod Skade foraarsaget ved Jordskælv eller Krigsbegivenheder, ejheller imod Skade, som hidrører fra, at den forsikrede, hans Ægtefælle eller nærmeste Arvinger forsætlig eller ved grov Uagtsomhed har foranlediget Branden.

Selskabet er derhos berettiget til at afkorte indtil en Fjerdedel af Erstatningen, naar den forsikrede i Anledning af den paagældende Ildebrand enten er blevet ikendt eller frivillig har erlagt en Mulkt efter Brandpolitilovgivningen.

§ 16.

Skade, som ikke overstiger 30 Kr., erstattes ikke, og ved større Skader afkortes dette Beløb i Erstatningssummen. Under særlige Omstændigheder kan Bestyrelsen dog gøre Undtagelse fra disse Bestemmelser.

Disse Regler gælder dog ikke om Skade foraarsaget ved Foranstaltninger til Begrænsning af allerede udbrudt Ildebrand.

§ 17.

Erstatning maa ikke udbetales forinden der er afholdt retsligt Forhør angaaende Branden; dog kan Bestyrelsen gøre Undtagelse, naar Skaden ikke andrager over 500 Kr.

§ 18.

Erstatning for Skade paa Bygninger maa alene udbetales til Genopførelsen paa samme Sted eller til Istandsættelse af den skadelidte Bygning, jfr. dog § 19.

Ved Bygningsassurance er Selskabet pligtig at sikre sig Erstatningssummens rette Anvendelse, inden denne udbetales.

Selskabets Bestyrelse i Forening med vedkommende Kommunalbestyrelse, hvis Kommunen er Parthaver, kan dispensere fra de i denne Paragrafs første Stykke bestemte Regler, men dog kun mod en Afkortning af 15—20 pCt. af Forsikringssummen, medmindre der foreligger en offentlig Interesse i Reglernes Fravigelse.

§ 19.

Naar de i Selskabet forsikrede Ejendele ere pantsatte, omfatter Panteretten ogsaa Forsikringssummen. Fortaber Pantsætteren sin Ret til denne, har Panthaveren ikke desmindre Krav paa dens Udbetaling saa vidt fornødent til Dækning af hans Fordring med 1 Aars Rente, hvis andet Pant eller Pantsætterens andre Midler have vist sig utilstrækkelige.

Nr. 58. Lov af 22. November om Oprettelse af Islands Brandforsikringsselskab.

Nr. 58.

22.
nóvbr.

20. gr.

Tryggingariðgjaldið hvílir á húseignum þeim, er tryggðar eru í fjelaginu, og gengur í 2 ár fyrir öllum öðrum skuldbindingum, er á þeim liggja, nema sköttum til landssjóðs.

Öll iðgjöld til fjelagsins og virðingargjöld má heimta með lögtaki.

Um það fje, sem sveitarstjórnir jafna niður samkvæmt 9. gr., fer sem um önnur sveitargjöld.

21. gr.

Eindagi á öllum iðgjöldum skal vera 15. október. Nú eru eignir vátryggðar á öðrum tíma, og skal þá ávallt fyrsta vátryggingartímabilið teljast til 15. október þess, er næstur kemur eptir að vátryggingin byrjar, nema vátryggt sje til skemmri tíma.

22. gr.

Í reglugjörð fjelagsins skulu sett nánari ákvæði um virðingar á eignum þeim, er tryggðar eru hjá fjelaginu, og á tjóni því, er á þeim kann að verða. Skylda má sveitarstjórnir til og hreppstjóra að veita fjelaginu aðstoð sína í því efni kauplaust.

Sveitarstjórnirnar í þeim sveitum, er þátt taka í áhættummi, eru yfirleitt skyldar til þess að gæta hags fjelagsins kauplaust. Enn fremur ber þeim að heimta inn iðgjöldin eptir nánari ákvæðum í reglugjörðinni.

Stjórn fjelagsins.

23. gr.

Fjlagið skal hafa heimili og varnarþing í Reykjavík, og stendur undir umsjón stjórnarráðsins. Fjelaginu stjórnar framkvæmdarstjóri, sem skipaður er af ráðherra Íslands. Fjlagið greiðir stjórnarkostnað, þar með talin laun framkvæmdarstjóra.

Þegar sameiginlegur brunabótasjóður er stofnaður eptir lögum 20. oktbr. 1905, skal hann hafa sömu stjórn sem brunabótafjelag Íslands og vera yfirleitt í samvinnu við það, þannig, að stjórnarkostnaðurinn skiptist milli þeirra eptir ákvæði stjórnarráðsins. Annars eru fjlagið og brunabótasjóðurinn reikningslega alveg óháð hvort öðru.

24. gr.

Áður en reglugjörð, flokkunarreglur, iðgjöld og tryggingarskilyrði eru sett, skal leita álits sveitarfjelaga þeirra, er hlut taka í ábyrgð. Þær sveitarstjórnir, er í hlut eiga, eiga rjett á að koma fram með tillögur um öll málefni fjelagsins, enda skal leita álits þeirra um öll málefni, er mjög eru mikilsverð, og þau atriði, er einkum koma þeim við.

25. gr.

Þegar fjlagið er orðið svo stórt, að ársiðgjöldin nema meiru en 75.000 kr., skal stjórnarráðið semja frumvarp til laga um breyting á stjórn þess í þá átt, að skipað sje fulltrúaráð til þess að gæta hags sveitarfjelaganna og vátryggjenda. Þegar fengnar eru umsagnir hlutaðeigandi sveitarstjórna, skal frumvarpið lagt fyrir alþingi.

§ 20.

Forsikringspræmien hviler paa de i Selskabet forsikrede Husejendomme med Fortrinsret i 2 Aar fremfor alle andre paa samme hvilende Forpligtelser undtagen Skatter til Landskassen.

Alle Selskabet tilkommende Præmier og Vurderingsgebyrer kunne inddrives ved Udpantning.

De Beløb, som efter § 6 paalignes af Kommunerne, følge Reglerne om Skatter til Kommunen.

§ 21.

Forfaldsdag for alle Præmier er 15. Oktober. For Forsikringer, der ere tegnede paa en anden Tid af Aaret, skal første Forsikringsperiode altid beregnes til næstpaafølgende 15. Oktober, med mindre Forsikringen er tegnet for en kortere Tid.

§ 22.

I Selskabets Vedtægter bliver at fastsætte nærmere Regler om Vurderinger af de til Forsikring indtegnede Ejendele og af stedfunden Skade; det kan i saa Henseende paalægges Kommunalbestyrelser og Repstyrere at bistaa Selskabet uden Vederlag.

Kommunalbestyrelserne i de Kommuner, som deltage i Selskabets Risiko, ere i det hele pligtige at varetage Selskabets Interesser uden Vederlag. De have ogsaa efter nærmere Bestemmelse i Vedtægterne at inkassere Præmierne.

Selskabets Bestyrelse.

§ 23.

Selskabet skal have Hjemsted og Værneting i Reykjavik og bestyres af en af Ministeriet ansat Forretningsfører under Tilsyn af Ministeriet. Administrationsudgifterne, derunder Løn til Forretningsføreren, betales af Selskabet.

Naar en fælles Brandkasse oprettes efter Lov 20. Oktober 1905, skal denne have fælles Administration med Islands Brandforsikringsselskab og i det hele samarbejde med dette, saaledes at Administrationsudgifter fordeles mellem dem efter Ministeriets Bestemmelse. I øvrigt er Selskabet og Brandkassen i regnskabsmæssig Henseende fuldt uafhængige af hinanden.

§ 24.

Forinden Vedtægter, Klassifikationstarif, Præmier og Policebetingelser endelig fastsættes, skal disse være forelagte Bestyrelserne for de deltagende Kommuner til Erklæring. De interesserede Kommunalbestyrelser have Ret til at fremsætte Indstillinger i alle Selskabets Anliggender, ligesom deres Erklæring skal indhentes i alle særlig betydningsfulde Anliggender og i Forhold, som særlig vedrøre dem.

§ 25.

Naar Selskabet har faaet et saadant Omfang, at Aarspræmierne andrager over 75,000 Kr., skal Ministeriet udarbejde Forslag til ændrede Regler om Administrationen gaaende ud paa Oprettelsen af et Repræsentantskab til Varetagelse af Kommunerne og de forsikredes Interesser; efter at de interesserede Kommunalbestyrelseres Erklæring om Forslaget er bleven indhentet, bliver det at forelægge Altinget.

Nr. 58. Lov af 22. November om Oprettelse af Islands Brandforsikringsselskab.

Nr. 58.
22.
nóvbr.

Um brunabótatrygging á eignum landssjóðs.

26. gr.

Á eignum landssjóðs — að undanteknum byggingum í Reykjavík — skal framvegis ekki fengin ábyrgð gegn eldsvoða. Í stað þess skal árlega leggja í tryggingarsjóð, er landssjóður á, svo mikið fje, að samsvari því, er hann mundi eiga að greiða í Brunabótafjlagi Íslands.

Stjórn brunabótasjóðs landssjóðs skal falin brunabótafjlagi Íslands; fyrir það má veita fjlaginu þóknun, er stjórnarráðið ákveður. Að öðru leyti er enginn fjlagsskapur með brunabótafjlaginu og brunabótasjóði landssjóðs; ef síðastnefndur sjóður með vöxtum hrekkur eigi til þess að greiða tjón af eldsvoða á eignum landssjóðs, þá verður landssjóður að bera skaðann að öðru leyti.

Stjórnarráðið setur nánari reglur um þetta atriði.

Reikningar, snertandi brunabótasjóð landssjóðs, skulu árlega fylgja landsreikningnum og skulu yfirskoðunarmenn landsreikninganna einnig yfirfara þá.

Um það, hvenær fjlagið taki til starfa.

27. gr.

Landsstjórnin sjer um, að lög þessi komi til framkvæmda og brunabótafjlag það, er ræðir um í lögnum, taki til starfa svo fljótt, sem verða má.

28. gr.

Brjóti váttryggjandi móti lögum þessum eða reglum þeim og skilyrðum, sem sett eru samkvæmt þeim, varðar það rjettarmissi til brunabóta eptir málavöxtum, svo sem reglugjörð nánar til tekur.

Í reglugjörð má ákveða sektir fyrir brot á ákvæðum hennar, 5—500 kr., er renni í sjóð þann, sem brotið er við.

29. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

*Om Brandforsikring af Landskassens Ejendele.*Nr. 58.
22.
Novbr.

§ 26.

Landskassens Ejendele — bortset fra Bygninger i Reykjavik — skulle fremtidig ikke brandforsikres. I Stedet derfor bliver aarlig at henlægge til en Landskassen tilhørende Forsikringsfond Beløb svarende til de Præmier, som bemeldte Kasse som Interessent i Islands Brandforsikringsselskab vilde have at erlægge.

Bestyrelsen af Landskassens Brandforsikringsfond overtages af Islands Brandforsikringsselskab; for Administrationen kan tillægges Selskabet et af Ministeriet bestemt Vederlag. I øvrigt er der ikke noget Fællesskab mellem Selskabet og Landskassens Brandforsikringsfond; for saa vidt sidstnævnte Fond med de paaløbne Renter ikke er tilstrækkelig til Dækning af Brandskade paa Landskassens Ejendele, bliver Tabet i øvrigt at bære af Landskassen.

Ministeriet træffer de nærmere Bestemmelser om Ordningen af fornævnte Forhold.

Regnskab vedrørende Landskassens Brandforsikringsfond skal aarlig følge Landsregnskabet og revideres af Altingets Revisorer.

Om Virksomhedens Paabegyndelse.

§ 27.

Regeringen drager Omsorg for, at nærværende Lov og det deri omhandlede Brandforsikringsselskab træder i Virksomhed, saa snart ske kan.

§ 28.

Overtrædelse fra den forsikredes Side af nærværende Lov, eller af de i Henhold til samme fastsatte Regler og Betingelser medfører efter Omstændighederne Tab af Ret til Skadeserstatning efter Regulativets nærmere Bestemmelse.

I Regulativet kan der fastsættes Bøder, 5—500 Kr., for Overtrædelse af sammes Bestemmelser. Bøderne tilfalde den Kasse, Overtrædelsen gaar ud over.

§ 29.

Sager angaaende Overtrædelse af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.